

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΦΩΝΕΣ ΕΦΗΒΩΝ

Α΄ ΓΕ.Λ. ΓΟΥΒΩΝ 2021-2022

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΦΩΝΕΣ

ΕΦΗΒΩΝ

Α΄ ΓΕ.Λ. ΓΟΥΒΩΝ

© Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

Έκδοση μαθητική για το μάθημα της νέας Ελληνικής
γλώσσας με θέμα την ΕΦΗΒΕΙΑ.

Σελίδα ηθελημένα κενή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο παρόν βιβλίο παρουσιάζουμε σκέψεις εφηβικές πάνω στην ίδια την εφηβεία. Έφηβοι και έφηβες μοιράζονται μαζί μας το πώς βλέπουν τον εαυτό τους, τις σχέσεις τους με τους γονείς ή τους φίλους τους, πώς νιώθουν και πώς βιώνουν τις εφηβικές στιγμές τους.

Αφήνονται ελεύθερα να εκφράσουν τον εαυτό τους, όπως επιθυμούν, χωρίς συγκεκριμένες φόρμες. Αφήνονται να καταθέσουν αυθόρμητα αυτό που περισσότερο σημαίνει για τους ίδιους και τις ίδιες η μέχρι τώρα πορεία τους στην εφηβική ηλικία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΜΙΛΩ, ΑΚΟΥΓΟΜΑΙ

“Το να μεγαλώνεις, είναι πάντοτε σκληρό. Ζεις πολλούς θανάτους προς τη βίωση της ζωής!”

“Τότε που η μάνα μου περίμενε να έχω άλλη ζωή, ήθελε να δουλέψω και να μπω σε μια σχολή. Αν και παιδί δικό της, δεν με ένιωθε και πολύ.”

“Για εμένα η εφηβεία είναι μια περίοδος βελτίωσης πνεύματος και σώματος. Επίσης είναι η πιο ωραία στιγμή της ζωής μας, διότι έχουμε αρκετές ελευθερίες και γινόμαστε όλο και πιο αυτόνομοι. Μπορούμε να πηγαίνουμε βόλτες με φίλους και να гуρίζουμε αργά το βράδυ. Καλύτερα δεν γίνεται! Άλλα παιδιά την περνάνε δύσκολα, αλλά εγώ σιγά μην κάθομαι να κλαίω, επειδή με παράτησε η κάθε “Μαρία”.

“Πολύ άγχος και εξουθένωση. Χωρίς να κάνω και πολλά μέσα στη μέρα νιώθω κουρασμένος/ -η. Η μαμά μου προσπαθεί για εμένα περισσότερο από ότι θα έπρεπε. Ενώ δεν της μιλάω, ξέρω ότι είναι δίπλα μου σε αντίθεση με τον μπαμπά μου, που νομίζει ότι κάνει κάτι για την ψυχολογική μου υγεία, ενώ το μόνο που κάνει είναι να την καταστρέφει.”

“Η δική μου εφηβεία δεν είναι δύσκολη. Έχω ό,τι επιθυμώ, έχω μια σταθερή καθημερινότητα, η οποία μου αρέσει και πραγματικά περνάω όμορφα. Το μόνο κακό είναι οι διαφωνίες με τους γονείς μου, που δεν είναι συχνές, αλλά συνήθως γίνονται για ασήμαντους λόγους. Γενικότερα όμως περνάω πολύ ωραία.”

“Η ζωή μου στην εφηβεία είναι πολύ καλή. Δεν έχω κανένα παράπονο από τους γονείς μου ούτε με ...μερικούς γύρω μου.”

“Την εφηβεία μου την περνώ σε έναν βαθμό πολύ καλά, απλά υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις. Για παράδειγμα, ο χρόνος που κάθομαι μπροστά σε μια οθόνη, έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζουν τους βαθμούς μου.”

“Η εφηβεία είναι μια πάρα πολύ δύσκολη εποχή στη ζωή μας, που και εμένα με δυσκολεύει. Ο συνδυασμός της πίεσης από τους γονείς με την πίεση από το σχολείο, καθώς και τα προβλήματα στον κοινωνικό μου περίγυρο που είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπιστούν ... όλα αυτά οδηγούν σε τραγικές καταστάσεις.”

“Η δική μου εφηβική ζωή είναι ωραία. Έχει και τις καλές στιγμές αλλά και τις κακές. Δεν έχω κανένα παράπονο από τους γονείς μου.”

“Εγώ την εφηβική μου ζωή της περνάω πάρα πολύ ωραία. Με τον πατέρα μου είμαστε σαν φίλοι. Μιλάμε κάθε

μέρα και περνάμε μαζί την κάθε δυσκολία. Είναι ο καλύτερός μου φίλος!”

Πως πραγματικά
νιώθουν τα παιδιά
στην εφηβεία?

Η αναταραχή των συναισθημάτων των παιδιών στην εφηβεία είναι ένα συχνό φαινόμενο.

“Η εφηβεία είναι η καλύτερη ηλικία για εμένα, αλλά είναι και πολύ αγχωτική, δηλαδή έχει πολύ άγχος. Μερικές φορές δεν αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και μερικές δυσκολίες, που μας κάνουν να ωριμάσουμε. Επίσης σε αυτή την ηλικία πιστεύω πρέπει να ζήσουμε την εφηβεία μας, αλλά με ένα όριο, διότι, όταν μεγαλώσουμε και κάνουμε οικογένεια, δεν θα έχουμε τόσο ελεύθερο χρόνο για να ασχολούμαστε με τον εαυτό μας.”

“Δεν μου αρέσει το σώμα μου. Νιώθω χοντρή, νιώθω άσχημη. Θέλω να είμαι σαν τα κορίτσια στο ίνσταγκραμ: όμορφες και χαρούμενες!”

“Εφηβεία...είναι η αλλαγή από παιδί σε ενήλικα. Αφήνουμε πίσω τα παιδικά μας χρόνια και τις ξέγνοιαστες στιγμές μας. Όλα γίνονται πιο σοβαρά....και ίσως τραγικά. Έντονα συναισθήματα. Θυμός...άγχος...απερισκεψία, διαφωνίες, κατάθλιψη; Αλλά και καλές στιγμές. Αγάπη, παρέες, επιτεύγματα (στο σχολείο) και αναμνήσεις που θα θυμόμαστε στο μέλλον και θα γελάμε. Κάθε έφηβος περνάει την εφηβεία με τον δικό του τρόπο. Για εμένα είναι κάποιες φορές υπέροχη, κάποιες φορές απλά περίεργη.”

“Η εφηβική ζωή για πολλούς είναι ένα εύκολο ταξίδι που πέρασαν, για άλλους που το βιώνουν άμεσα μπορεί να είναι κάτι δύσκολο. Οι έφηβοι είναι πολύ συναισθηματικοί και αυτό τους κάνει ευάλωτους και επιρρεπείς σε κακές επιρροές.”

“Την εφηβεία την περνάω σχετικά καλά. Δεν έχω κάποιο πρόβλημα στο σπίτι, αλλά το μόνο που λίγο με προβληματίζει είναι ότι δεν μου αρέσει να μου κάνουν πράγματα που δεν θέλω και με ενοχλούν. Αλλά η ζωή μου ως έφηβος είναι μια χαρά και δεν έχω προβλήματα στη ζωή μου.”

“Νιώθω ώρες ώρες ότι οι γονείς μου και οι φίλοι μου δεν με καταλαβαίνουν και αυτό με πνίγει. Λόγω της εφηβείας είμαι πολύ νευρική και τσακώνομαι με τους γονείς μου. Απλά δεν βλέπω κατανόηση από τη μεριά του μπαμπά μου πιο πολύ.”

“Δεν μπορώ να κάνω παρέα με κάποιον, γιατί δεν έχω συγκεκριμένο γούστο στις παρέες. Επίσης κάνω παρέα κυρίως με μεγάλους, διότι νιώθω σαν χαρακτήρας ωριμότερος για την ηλικία μου. Τέλος στο σπίτι υπάρχουν πολλές διαφωνίες από όλα τα μέλη της οικογένειάς μου, πράγμα που αλλάζει συνεχώς την ψυχολογία μου αρνητικά.”

“Θα προτιμούσα να μην πηγαίνω σχολείο, να μην έχω υποχρεώσεις και να κάθομαι όλη μέρα. Πράγμα που κάθε έφηβος θα ήθελε να πει...μαζί και εγώ!”

“Κατευθείαν από τον κόσμο των παιδιών, τον κόσμο του φωτός και της αγάπης στον κόσμο της ζωής των μεγάλων. Αφήνοντας πίσω το χθες και τις χαρές. Αλλά και τις λύπες και τα δύσκολα. Έξω από την αγκαλιά και με “ώριμα” πλέον όνειρα. Με δύναμη και στόχους και αισθήματα και πόνους. Μαζί με τα καλά αλλά και τις ουλές. Εισιτήριο για έναν και χωρίς επιστροφή. Και έχει ο δρόμος σκαμπανεβάσματα τόσα που κανείς τα χάνει και δεν έχει μέτρημα...ώσπου να φτάσει!”

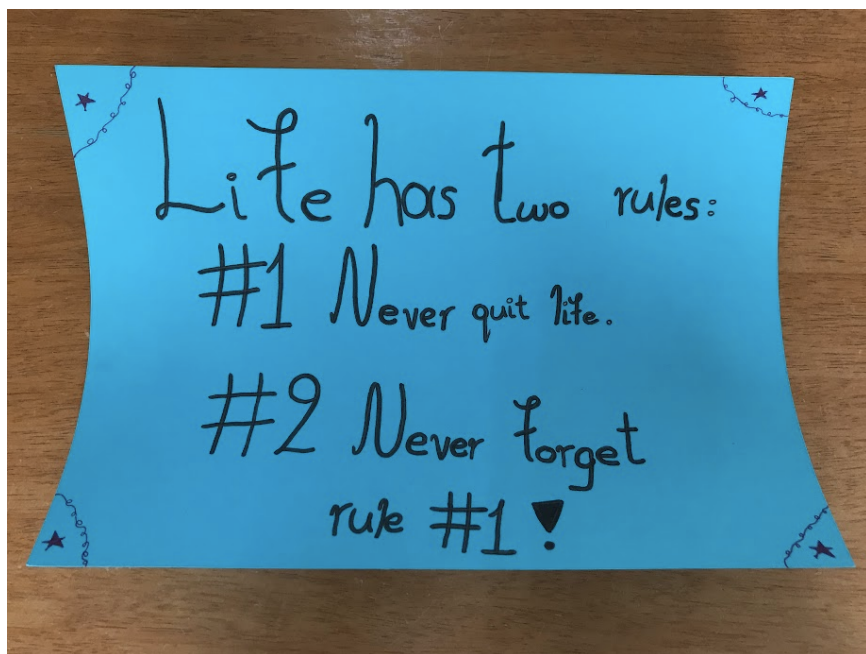
“Τη βιώνω όχι και πολύ χάλια...αλλά εντάξει...σχετικά ωραία. Το μόνο που με ενοχλεί είναι τα σπυράκια.”

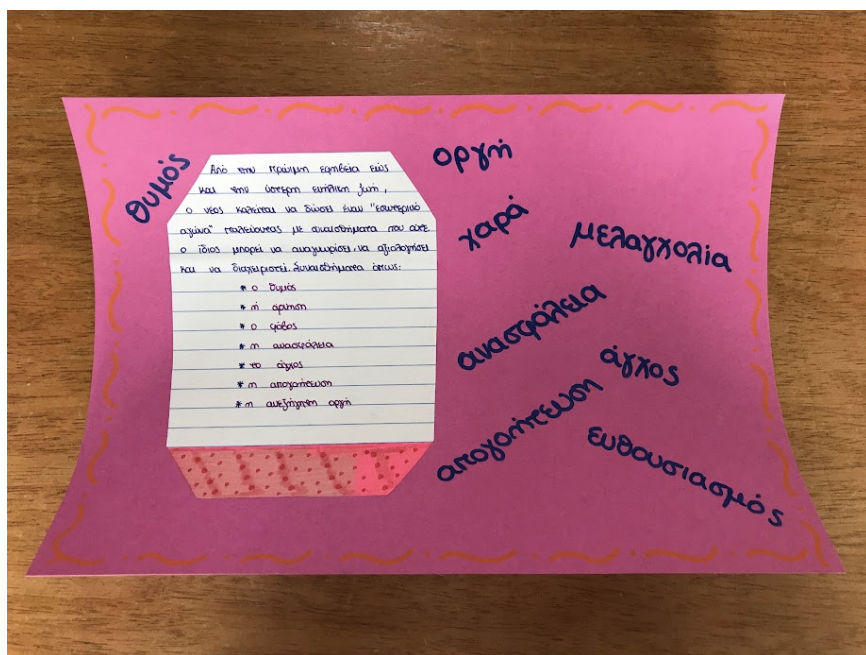
“Νιώθω καταπίεση από το σχολείο. Με τους γονείς μου υπάρχει αρκετά καλή σχέση, αλλά με πολλούς άλλους έφηβους δεν έχω...”

“Η εφηβική μου ζωή είναι περίπλοκη. Έχω πολύ καλή σχέση με τους φίλους μου, την οικογένειά μου, αλλά έχω

πολύ άγχος για το τι θέλω να γίνω στη ζωή μου και αν δεν τα καταφέρω; Οι γονείς μου ευτυχώς δεν ενδιαφέρονται... ό,τι και αν θέλω να γίνω. Τους ενδιαφέρει απλά να είμαι χαρούμενος και να μην αγχώνομαι. Επίσης έχω κάποιες μικρές ανασφάλειες με το σώμα μου. Προσπαθώ να το βελτιώσω. Θα δείξει!”

“Η εφηβεία είναι άγχος, φόβος αποτυχίας και μετά κατάκριση. Όλο λένε ότι τα λάθη είναι για να μαθαίνουμε από αυτά, όμως στην πραγματικότητα αυτοί που θέλεις να σε καταλάβουν (γονείς) σε κάνουν να νομίζεις πως με ένα λάθος κυρίως για το σχολείο, καταστρέφονται όλα και μετά...λύπη, στενοχώρια και τρόμος να μην κάνεις κάτι παρόμοιο.”

“Και τι θα πει ο κόσμος; Τι θα πει η μάνα μου; Κάθε φορά να μην μπορώ να συνεννοηθώ με τους γονείς μου, δεν το καταλαβαίνω. Μα τι να περιμένεις από αυτούς που δεν περιμένουν τίποτε από εσένα μονάχα επιτυχία. Η λέξη “αποτυχία” για αυτούς είναι τραγικός θάνατος. Μα τι να περιμένεις από μια οικογένεια με τρία παιδιά! Πλέον αποκαλώ τους φίλους μου οικογένεια, μόνο αυτοί καταλαβαίνουν τι περνάω και τι νιώθω. Αυτός είναι ο λόγος που επιλέγω να είναι συνέχεια με τους φίλους μου.”

“Στην εφηβεία έχω ένα συνεχές άγχος για το μέλλον. Σε λίγα χρόνια θα πρέπει να είμαι ανεξάρτητη και να μείνω μακριά από τους γονείς μου. Αυτό με ανησυχεί! Περνάω τον περισσότερο μου χρόνο διαβάζοντας, ώστε να έχω ένα καλό επάγγελμα που θα μου εξασφαλίζει μια καλή ζωή. Όμως ακόμη δεν ξέρω ποιο θα είναι το επάγγελμα αυτό.

Μέχρι τον Σεπτέμβριο θα πρέπει να έχω αποφασίσει, που σημαίνει ότι θα είμαι αγχωμένη όλο το καλοκαίρι. Επίσης στην εφηβεία έχω παρατηρήσει ότι όλους μας ενδιαφέρει η γνώμη των άλλων. Δεν είμαστε ποτέ ικανοποιημένοι με τον εαυτό μας. Δίνουμε μεγάλη σημασία στις παρές.

Παρατηρώ επίσης ότι είμαι συνέχεια θυμωμένη και βαριέμαι να κάνω οτιδήποτε! Πολλές φορές θέλω να τα παρατήσω όλα (τα μαθήματα δηλαδή), αλλά το ξέρω ότι δεν είναι σωστό.”

“Η εφηβική μου ζωή είναι σχετικά καλή, αν εξαιρέσουμε την πίεση που δεχόμαστε όλοι οι μαθητές στο σχολείο.

Γενικά η καθημερινή ρουτίνα είναι χαλαρή.”

“Η εφηβική μου ζωή είναι πολύ ευχάριστη, επειδή περνάω καλά με τους φίλους μου και νιώθω ευχαριστημένος με αυτό. Στο σπίτι μου δεν έχω κάποια κόντρα με τους γονείς μου και είμαι και με αυτό αρκετά ευχαριστημένος.”

“Κάποια παιδιά μπορεί να μην είναι έτοιμα για την εφηβεία τους. Εγώ όμως ανυπομονώ να βγαίνω το βράδυ και να γυρνάω στις πέντε το πρωί σπίτι, να κάνω πράγματα για τα οποία θα ευθύνομαι εγώ και μόνο εγώ για αυτά!”

“Η ζωή μου στην εφηβεία είναι μέτρια. Δεν έχω παράπονο από κανέναν, αλλά πιστεύω ότι και εγώ ο ίδιος δεν είμαι βάρος σε κανέναν. Ο ελεύθερός μου χρόνος μπορεί να είναι λίγο περιορισμένος λόγω του σχολείου και τους φροντιστηρίου, αλλά και πάλι προλαβαίνω να κάνω τα πράγματα που μου αρέσουν. Το γυμναστήριο πλέον έχει

γίνει ο μόνος τόπος που πραγματικά είμαι χαρούμενος και έχει μεταμορφωθεί σε έναν τόπο όπου ξεχνιέμαι, ξεφεύγω από την πραγματικότητα.”

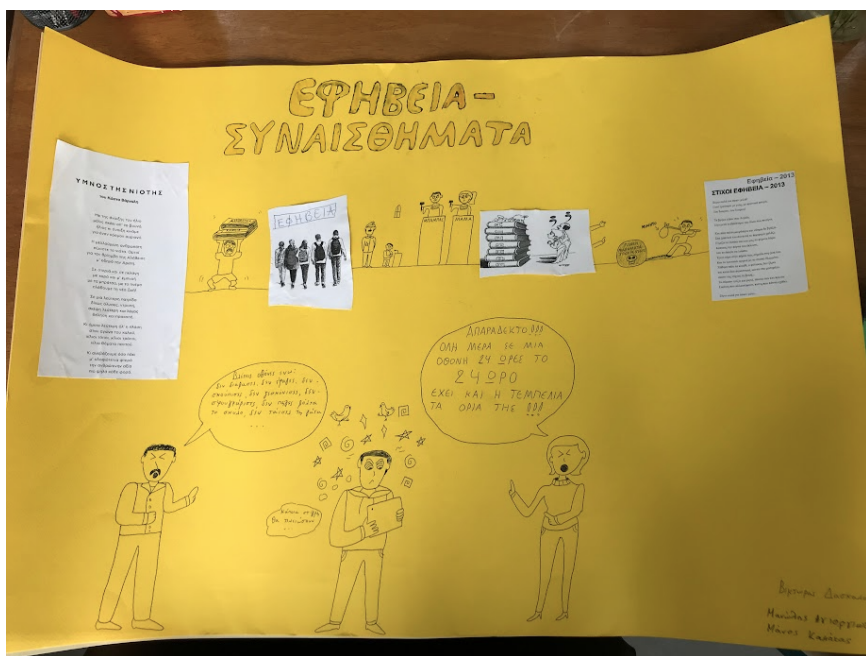
“Η εφηβεία μου είναι... περίεργη. Έχει τα πάνω και τα κάτω της και κάποιες φορές μου είναι δύσκολο να συνεχίσω. Νιώθω ότι οι γύρω μου δεν με καταλαβαίνουν και ότι χρειάζεται να παίξω έναν άλλο ρόλο, όταν βρίσκομαι με συγκεκριμένους ανθρώπους. Το άγχος μου για το πώς θα φανώ στους άλλους δεν με αφήνει να είμαι ο εαυτός μου και το χειρότερο είναι ότι το ξέρω ότι συμβαίνει. Η περίεργη πίεση από τους γονείς μου για τελείως άσχετα πράγματα και η αυστηρότητά τους με κάνουν να νιώθω ότι δεν ζω τη ζωή μου, όπως θα ήθελα. Δεν το λέω, επειδή “είμαι έφηβη και έτσι είναι η συμπεριφορά μου...”

“Η δική μου εφηβεία δεν είναι και τόσο δύσκολη. Περνάω όμορφες στιγμές με την οικογένειά μου, με τους φίλους μου. Παρόλο όμως που έχω ανθρώπους να με στηρίζουν και να περνάω καλά μαζί τους, το άγχος και η πίεση των μαθημάτων είναι εξουθενωτικά. Πολλές φορές νιώθω μόνος μου, νιώθω ότι όλοι κάνουν πράγματα καλύτερα από εμένα, αλλά λογικά είναι μια φάση της εφηβείας και θα περάσει. Το σημαντικό είναι να έχουμε κοντά μας ανθρώπους να μας στηρίζουν και αυτό ευτυχώς το έχω.”

“Εφηβεία για εμένα είναι η περίοδος πριν την ενηλικίωση, όπου έρχονται τα δύσκολα, όπως δουλειά και πολλές υποχρεώσεις. Η εφηβεία μου πιστεύω περνάει χαλαρά, αν και κάποιες φορές εκδηλώνω έντονα

συναισθήματα, κυρίως θυμό και βαρεμάρα ιδίως στο σπίτι. Παρόλα αυτά μπορώ να πω ότι από τη διάρκεια της εφηβείας μου έχω πολύ καλές αναμνήσεις και μπορώ να πω ότι πλέον έχω χτίσει μια σχέση εμπιστοσύνης με τους γονείς μου και αυτό μου επιτρέπει να έχω πολλές ελευθερίες και να μην έχω τους γονείς μου στα πόδια μου.”

“Πολλοί περνούν την εφηβεία τους με αρκετές δυσκολίες, άλλοι περνούν ευχάριστα και όμορφα την περίοδο αυτή. Όλα σοβαρεύουν στο μυαλό μας, βιώνουμε έντονα συναισθήματα...δημιουργούμε προβλήματα στο μυαλό μας, τα οποία κάποιες φορές μπορεί να μην υπάρχουν καν! Για εμένα, η εφηβεία μου άλλες φορές είναι υπέροχη, άλλες είναι απλώς περίεργη, βαρετή, βρίσκομαι χωρίς όρεξη για τίποτα.”

“Την εφηβεία μου την περνώ σε έναν βαθμό καλά. Θα επιθυμούσα όμως περισσότερο χρόνο με τους φίλους μου. Να βρίσκομαι με τους φίλους μου και να μην είχα τέτοιο άγχος!”

“Είναι η καλύτερη ηλικία! Είναι βέβαια πολύ αγχωτική, αλλά περνάς πολύ ωραία, γιατί κάνεις πολλά διαφορετικά πράγματα. Όταν μεγαλώσεις, δεν θα είναι το συναίσθημα ίδιο, όπως τώρα, στην εφηβεία.”

“Εφηβεία: από τις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής σου. Είναι η περίοδος που αρχίζεις να ανακαλύπτεις τον χαρακτήρα σου, κάνεις τα πρώτα σου λάθη και παίρνεις μαθήματα από αυτά. Από αυτή την περίοδο περνώ κι εγώ. Είμαι ένα κορίτσι δεκαέξι ετών και για ‘μένα η εφηβεία είναι μια φάση που με έχει δυσκολέψει. Υποτίθεται ότι θα έπρεπε να έχω κατασταλάξει στην προσωπικότητά μου, στα θέλω μου, τις απόψεις μου, έχω όμως αυτό το ελάττωμα, να επηρεάζομαι δηλαδή πανεύκολα και να μην πιστεύω στον εαυτό μου. Δεν ξέρω πώς θα μπορούσα να το διορθώσω, αλλά το προσπαθώ. Σε σχέση με πριν, πιστεύω ότι βρίσκομαι σε καλό δρόμο.

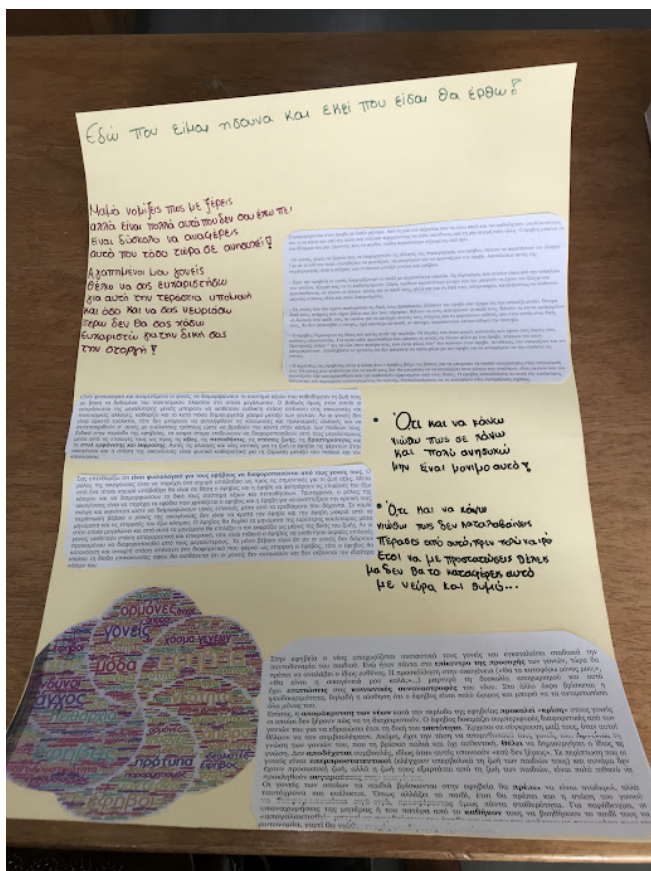
Πέρα από αυτά έχω αρχίσει τις κόντρες με τους γονείς μου. Δεν πίστευα ότι οι άνθρωποι με τους οποίους γελούσαμε και με πετούσαν ψηλά, θα με έκαναν να νιώσω έτσι για αυτούς. Θυμώνω μαζί τους αλλά και με τον εαυτό μου, καθώς νιώθω πως δεν με καταλαβαίνουν και όταν βρισκόμαστε σε αντιπαράθεση, λέω λόγια που δεν εννοώ και τους στενοχωρώ. Υπάρχουν όμως αυτά και πρέπει να μαθαίνουμε από τις καταστάσεις.”

“Η εφηβεία, κατά τη γνώμη μου, είναι μια αλλαγή. Μια περίοδος της ζωής μας, στην οποία συμβαίνουν συνεχώς αλλαγές: στον χαρακτήρα, στη συμπεριφορά αλλά και στο περιβάλλον μας. Τότε είναι που ξεκινά να αναπτύσσεται ουσιαστικά ο εγκέφαλός μας και η προσωπικότητα κάθε ατόμου. Πολλοί αγχώνονται ή ακόμα τρομάζουν με την λέξη “αλλαγή”, αλλά πιστεύω ότι είναι κάτι ευχάριστο. Σου υπενθυμίζει ότι στη ζωή δεν υπάρχει κάτι σταθερό, αλλά όλα είναι εύκαμπτα, αλλάζουν συνέχεια μορφή. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης της ζωής μας, που αποκαλούν εφηβεία, έχεις τόση ελευθερία που σε τρομάζει!”

“Η δική μου εφηβεία είναι περίπου ίδια με όλη μου τη ζωή, γιατί η μάνα μου δεν έχει πάρει χαμπάρι ότι είμαι στην εφηβεία! Παρόλα αυτά έχουν αλλάξει πολλά πράγματα στη ζωή μου, όπως οι παρέες μου - όλοι οι φίλοι μου δηλαδή- με τους οποίους βγαίνουμε, μπορούμε να ξενυχτάμε, να περνάμε καλά και γενικά να κάνουμε διάφορα πράγματα μαζί που πριν δεν κάναμε. Δεν έχουν πρόβλημα με αυτό οι γονείς μας...το έχουν ψιλοκαταλάβει.”

“Οι μέρες πλέον περνάνε χωρίς να το καταλαβαίνω, χωρίς να κάνω τίποτα ιδιαίτερο. Για την ακρίβεια: τίποτα απολύτως! Το διάβασμα ελαττώνεται όσο περνάει ο καιρός και συμπυκνώνεται όλο στο παρασκευασαββατοκύριακο, αφού τότε πιέζομαι περισσότερο λόγω των φροντιστηρίων. Οι έξοδοι επίσης έχουν ελαττωθεί, για τον χειμώνα τουλάχιστον, δεν ξέρω για ποιο λόγο. Απλώς δεν έχω όρεξη. Παρόλο που αποφεύγω να βγω, συνέχεια σκέφτομαι πόσο ωραία θα έπρεπε να περνάω, αντί να κάθομαι στον καναπέ. Μου αρέσει όμως να περνάω χρόνο

με τη μαμά μου και τον αδελφό μου, να παίζουμε παιχνίδια γνώσεων, καθηλωμένοι ανάμεσα σε κουβέρτες, παρόλο που ο αδελφός μου κερδίζει πάντα, αφού τα ξέρει όλα! Αυτό που με απασχολεί περισσότερο αυτή την περίοδο είναι το γεγονός ότι σε λίγους μήνες ο αδελφός μου μετακομίζει στο εξωτερικό και παρόλο που χαίρομαι που θα ξεκινήσει τη ζωή του, νιώθω ότι με αφήνει πίσω...”

“Για εμένα η εφηβεία είναι άγχος, γιατί σιγά σιγά γινόμαστε ανεξάρτητοι και θα πρέπει να απομακρυνθούμε από τους γονείς μας. Θα πρέπει να τα κάνουμε όλα μόνοι

μας! Επίσης πολλές φορές στην προσπάθεια να ανεξαρτητοποιηθώ, προχωρώντας στην ενηλικίωση, μου βγαίνει θυμός.

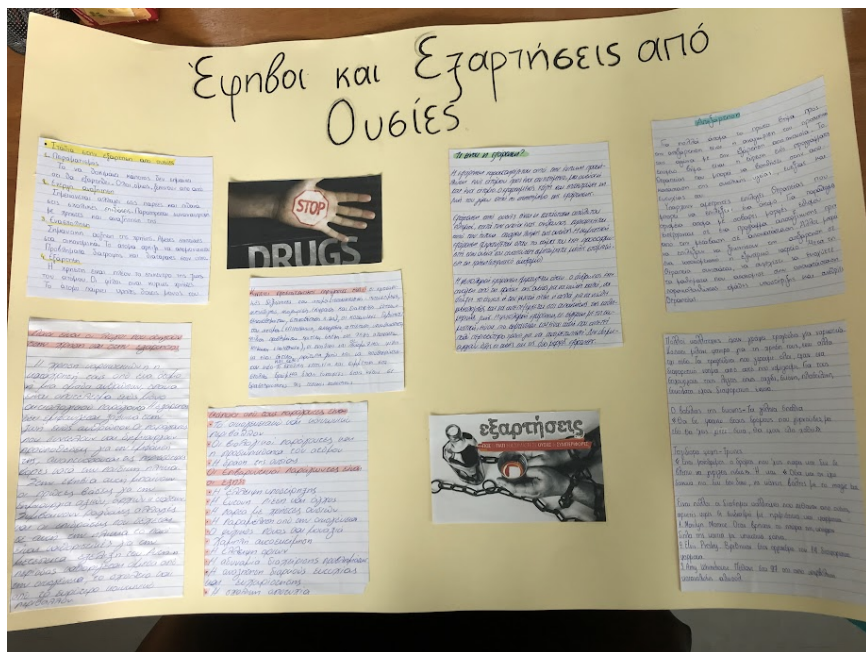
Με τρομάζει λίγο το γεγονός ότι θα πρέπει να σπουδάσω, για να μπορώ να ανταπεξέλθω. Δεν θέλω να κάνω ένα επάγγελμα που δεν θα με αφήνει να απεξαρτηθώ από τους άλλους. Θέλω να είμαι κυρίαρχος του εαυτού μου. Για αυτό το λόγο θέλω να σπουδάσω και αυτό που με τρομάζει είναι μην πάει κάτι λάθος και δεν τα καταφέρω.”

“Στην δική μου εφηβεία θα έλεγα ότι κυριαρχεί το άγχος. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου αγχώνομαι με το παραμικρό. Αυτό είναι το περίεργο. Μπορεί η ζωή σου να είναι μια χαρά, αλλά πάλι θα βρεις κάτι από το πουθενά για να αγχωθείς. Θα υπεραναλύω καταστάσεις, συμπεριφορές. Θα προγραμματίζω το μέλλον, θα μετανιώνω για το παρελθόν. Και όλα αυτά με κρατούν μακριά από το παρόν. Μακριά από το να ζήσω αυτή την ηλικία, για την οποία όλοι με είχαν προετοιμάσει πως “είναι τα καλύτερα χρόνια!”

“Για εμένα η εφηβεία είναι μια δύσκολη περίοδος, διότι, επειδή μεγαλώνουμε, αρχίζουν και οι δυσκολίες της ζωής, όπως η δουλειά. Αρχίζουν επίσης όλα να είναι πιο σοβαρά. Αλλά έχει και τα καλά της. Ωριμάζεις και δεν κάνεις συνέχεια βλακείες, σκέφτεσαι ό,τι κάνεις. Τη βιώνω, θα έλεγα, σχετικά καλά.”

“Η εφηβεία είναι η πιο δύσκολη περίοδος στη ζωή μας. Ξεκινά συνήθως στα δέκα με δεκατρία χρόνια. Για εμένα αυτή η περίοδος είναι πολύ μπερδεμένη. Αρκετές φορές δυσκολεύομαι να νιώσω ικανοποιημένη με τον εαυτό μου,

με την εμφάνισή μου κλπ. Κάποιες φορές απομακρύνομαι από όλους και ιδιαίτερα από τους γονείς και την οικογένειά μου. Νιώθω ότι κανένας δεν μπορεί να καταλάβει τι θέλω και δεν θέλω συμβουλές από την οικογένειά μου. Γενικά όμως έχω και πολύ καλές στιγμές και καλή διάθεση τις περισσότερες φορές.”

“Η εφηβεία είναι δύσκολη περίοδος. Υπάρχει πολύ άγχος. Χάνουμε φίλους και φίλες. Είναι από τις πιο δύσκολες αλλά και η καλύτερη περίοδος! Ό,τι κάνεις στην εφηβεία θα το θυμάσαι για μια ζωή. Βγαίνεις έξω με φίλους, διασκεδάσεις με μπαράκια και πολλά άλλα. Στα άσχημα τώρα: οι γονείς. Είναι κάποιοι που καταλαβαίνουν τα παιδιά τους, αλλά

είναι κάποιοι άλλοι που τα πιέζουν και αυτό τους χαλά την εικόνα, την αυτοπεποίθησή τους, τη συμπεριφορά τους...

Στην εφηβεία είμαι και εγώ στα δεκαέξι μου. Είμαι πολύ νευρικός και υπερκινητικός. Δεν επηρεάζομαι από κανέναν και δεν με ενδιαφέρει η γνώμη κανενός. Είμαι λίγο εγωιστής. Ευτυχώς οι γονείς μου δεν είναι αυστηροί. Στην πορεία έχω χάσει φίλους, και άλλους έχω γνωρίσει. Έχω να πω για τη φιλία: λίγους φίλους και καλούς!”

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ

ΕΦΗΒΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ

Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

2021-2022